

Številka: 00104-257/2017/5

Datum: 1. 6. 2017

Odgovor na poslansko vprašanje Anje Bah Žibert v zvezi z denacionalizacijskimi postopki

Poslanka Anja Bah Žibert je dne 28. 4. 2017 na Vlado Republike Slovenije naslovila pisno poslansko vprašanje v zvezi z denacionalizacijskimi postopki, na katerega Vlada RS v nadaljevanju podaja odgovor.

Ažurirani podatki o (ne)zaključenih postopkih denacionalizacije so objavljeni na spletni strani Ministrstva _____ za _____ pravosodje: http://www.mp.gov.si/si/obrazci_evidence_mnenja_storitve/uporabni_seznami_imeniki_in_evidenice/denacionalizacija/. Iz njih je razvidno, da je bilo dan 31. 3. 2017 pri upravnih organih, ki odločajo o zahtevkih za vrnitev podržavljenega premoženja na prvi stopnji (upravne enote, Ministrstvo za kulturo in Ministrstvo za okolje in prostor), nerešenih še 148 zahtevkov (od skupaj vloženih 39.711 zahtevkov). Od teh 148 zadev je pri upravnih organih v delu dejansko še 98 zadev, v 50 zadevah pa je že bila izdana odločba na prvi stopnji, vendar so bila zoper te odločbe vložena pravna sredstva (pritožba ali tožba v upravnem sporu). Na dan 31. 3. 2017 je bilo pravnomočno zaključenih 39.563 zadev oziroma 99,62 % vseh zadev.

Zahtevke za vrnitev podržavljenega premoženja obravnavajo tudi sodišča (v primerih iz 5. člena ZDen), ki so imela po stanju na dan 31. 12. 2016 skupaj še 14 nerešenih zadev (od skupaj 2.900 vloženih zahtevkov).

Zakon o denacionalizaciji izrecno navaja organe, ki so pristojni odločati o zahtevkih na prvi stopnji in organe, ki so pristojni odločati o pritožbah zoper te odločbe, med katerimi pa ni Vlade RS, zato o fazah nerešenih postopkov vlada ni seznanjena.

Problem dolgotrajnosti postopkov denacionalizacije je večplasten. Vsekakor je eden izmed pomembnejših dejavnikov, ki upočasnjujejo denacionalizacijske postopke, ugotavljanje zapletenih dejanskih stanj, povezanih s premoženjem, ki je predmet vračanja v postopku denacionalizacije in vseh lastniških in/ali strukturnih sprememb, ki so se zgodile v zvezi s premoženjem v času od podržavljenja do dneva vračanja (obdobje 50 let in več). K zamudam so prispevala tudi večletna reševanja predhodnih vprašanj (npr. državljanstvo) in pa dejstvo, da so stranke postopkov v skladu z Zakonom o splošnem upravnem postopku iz leta 1986 (še iz SFRJ), ki se je uporabljal v postopkih denacionalizacije, imele možnosti zoper vsako odločitev upravnega organa uveljavljati »štiristopenjsko« varstvo – varstvo v dvostopenjskem upravnem odločanju (odločba upravnega organa prve stopnje in pritožba na pristojno ministrstvo) in sodno varstvo v dvostopenjskem sodnem odločanju (tožba na upravno sodišče in do leta 2007 še pritožba na vrhovno sodišče). Tako so se nekatere zadeve že glede predhodnih vprašanj

reševale vse do vrhovnega sodišča in so prišle na vrsto za vsebinsko odločanje šele po 10 letih ali več od vložitve zahtevka za denacionalizacijo. Poleg že omenjenih razlogov so k zamudam prispevale še pogoste spremembe sodne prakse, problemi s parcelacijami zemljišč, problemi v postopkih dodeljevanja nadomestnih zemljišč, težave s pridobivanji raznih dokazil in arhivske dokumentacije, in podobno.